

на Болгары, и смири ги, и зема отъ нихъ градъ Сищовъ: не може обаче до край да ги покори подь своя та власть. Того ради пакъ умножившеся, бихасе многу пѣти и сось Грецы те и сось Римляне те, и земаха отъ нихъ мѣста и земли, докле презеха сичка та Тракія, Македонія и Иллирикъ и населихасе въ нихъ, гдѣ то и до днесъ живѣять.

И Грецы те проклеха царя Уалента, зашто то пустиль Болгаре те да преидать Дунавъ. Това обаче быде Божіимъ попущеніемъ, за да се насели тоя народъ въ тая земля, и да смирява Греческая гордость.

СВИТИЛІАНЪ.

По Вукича настана Свитилянь въ лѣто Господне 412. а у Грецы те царуваше Теодосій великій, кой то собра войска многу, и испрати сось одного воевода своего на Болгаре те, но Болгаре те пакъ имъ навиха, какво то и на време то Теодосія малаго, въ лѣто Господне 445. Тога быде и землетрясеніе големо до шесть месецы.

По Теодосія настана Анастасій, въ лѣто Господне 495. въ негово то време Болгаре те отидоха сось голема войска на Грецы те, и ги разбиха надь рѣкою Зурмою, и усвоиха сичка Тракія, а Анастасій едва избѣгна, и примири се сось нихъ сось многу дарове. Послѣ же, въ лѣто Господне 514. дигнахасе Болгаре те пакъ на Грецы те и навиха имъ, и отидоха и до самый Цариградъ.

ГЕРВАЛИНЪ.

По Свитиляна настана Гервалинь въ Болгарѣхъ, а въ Грецѣхъ Іустиніанъ. Той Іустиніанъ,